

Andriaus Kulikausko ir Vidmanto Valiušaičio susirašinėjimas

2016 m. kovo 14 d. 21:46, Andrius Kulikauskas <ms@ms.lt> rašė:

Mieli Ginte Damušyte ir Vidmantai Valiušaiti,

Šiandien sužinojau, kad Vidmantas Valiušaitis yra Adolfo Damušio demokratijos studijų centro vadovas ir antradienį, kovo mėn 15 d., skaitys paskaitą, Kas tie "mūsiškiai"? apie Holokaustą Lietuvoje ir Rūtos Vanagaitės naują knygą "Mūsiškiai". Tikiu dalyvauti. Kviečiu ir savo "Minčių sodu" susirašinėjimo dalyvius. Kvietimą pridedu laiško gale.

Susirūpinau, kad Vidmantas kalba ne asmeniškai, bet tarsi Lietuvos nepriklausomybės atkūrėjo Adolfo Damušio vardu, tuo pačiu jo dukros, daugiametės Lietuvos ambasadorės vardu. Tai yra, vos ne Lietuvos ir lietuvių tautos valios reiškėjų geriausiu vardu.

Esu paskelbęs kelis straipsnius apie Holokausto ištakas Lietuvoje. Teko remtis ir Vidmanto paskelbtais Kazio Bobelio pakalbinimais. Pora kartų bandžiau su Vidmantu susisiekti jam padėkoti, taip pat pasidalinti savo surinkta medžiaga, kuri kertasi su jo skelbiamomis išvadomis. Tik dabar pavyko gauti jo kontaktus paskambinus į Mykolo Romerio universitetą.

Užtat skubu jums pristatyti medžiagą su kuria, manau, derėjote seniai susipažinti. Labai daug jos paskelbiau čia:

<http://defendinghistory.com/documents-which-argue-for-ethnic-cleansing-by-kazys-skirpa-stasys-rastikis-stasys-lozoraitis-and-petras-klimas-in-1940-1941-and-by-birute-terese-burauskaite-in-2015/78459>

Ten rasite Kazio Škirpos atsiminimų originalą, 260 puslapių, baigtą rašytą 1943 metais, kartu su jo išsaugotais 110 originalų dokumentų. Iš tų dokumentų maždaug 20 yra susiję su jo sumanymu išvaryti žydus iš Lietuvos, kitais žodžiais, rengti etninį valymą, nusikaltimą prieš žmoniją. Pirmą tokį atsišaukimą surašė 1940 m. liepos mėn., tai yra beveik metus prieš karą, kada Lietuva buvo sovietų okupuota bet dar neaneksuota.

Vidmantas labai klydo, 2015 m. rugsėjo mėn. Kultūros baruose tvirtindamas, kad Kazys Škirpa antisemitinių dokumentų nerašė. Vidmantai, prašau jūsų susipažinti su šia medžiaga ir naujai parašyti Kultūros barams, kaip iš tikrųjų yra.

Rasite taip pat Lietuvos vyriausių ambasadorių Stasio Lozoraičio ir Petro Klimo laiškus 1941 m. gegužės mėn. rašytus Kaziui Škirpai, palaikančius jo sumanytą etninį valymą. Rasite rašinius, kuriais Juozas Ambrazevičius, Zenonas Ivinskis, Juozas Girnius, Antanas Maceina ir kiti Lietuvos šviesuoliai palaikė žydų skriaudimą.

Taip pat rasite Adolfo Damušio ir kitų LAF vadovų bei lietuvių įžymenybių pasirašytą Leonardo Prapuolenio pasakytą kalbą, kurioje yra daug ištraukų iš LAF programos, tarp jų: "LAF žydų tautinei mažumai Lietuvoje atšaukia svetingumą." Štai tekstas su pasirašiusiųjų pavardėmis, kurį paskelbė "Išlaisvintas panevėžietis".

<http://www.selflearners.net/uploads/Holocaust/19410806PrapuolenisRentelnuj.jpg>

Esu nuodugniai ištyręs Holokausto ištakas Lietuvoje, "Kaip lietuviai skriaudė litvakus?"
<http://www.ms.lt/sodas/Mintys/KaipLietuviaiSkriaud%C4%97Litvakus>

Ten parodau voldemarininkų pučo lemiamą vaidmenį Holokauste Lietuvoje. Rėmiausi ir Kazio Bobelio citatomis, kurias Vidmantas paskelbė, kad noras skriausti žydus buvo vienas iš pučo priežasčių ir, manau, pati svarbiausia.

Tad gerbiu Vidmantą, kad savo straipsnyje "Lietuvos ryte" įvardijo Vytautą Reivyti, Stasį Kviecinską ir Joną Pyragių kaip niekadėjus.
<http://kultura.lrytas.lt/istorija/atkirto-rutai-vanagaitei-issigimeliai-nera-musiskiai.htm>

Aš tačiau nesuprantu kodėl Adolfo Damušio demokratijos studijų centro vadovas taip vienapusiškai gina Lietuvos laikinąją vyriausybę. Jinai irgi kažkiek prisidėjo prie žydų skriaudimo.

Pirmąjį laikraščio "Į Laisvę" numerį redagavo Juozas Ambrazevičius, Zenonas Ivinskis, Juozas Girnius ir Jonas Virbickas. Iš vedamojo yra aišku, kad reikia gailėtis lietuvių komunistų, užtat žydai ir bolševizmas yra vienas ir tas pats dalykas. Žodžiu, tai buvo smurto nukreipimas prieš visus žydus, prieš senokus, moteris, vaikus. Laikraštis buvo išleistas dideliu tiražu, necenzūruotas (vokiečių dar nebuvo). Jį platino Vilijampolėje pogromo metu.
<http://www.selflearners.net/uploads/Holocaust/ILaisve19410624.pdf>

Lietuvių vadovybės melo pakurstytas Lietuvių aktyvistų frontas Kaune sulaukė tūkstančius žydų, ne tik vyrus bet taip pat moteris ir vaikus. Įsivaizduoju, nežinojo ką su jais daryti. Po Lietūkio žudynių, tą pačią dieną, 1941 m. liepos 27 d., Vytautas Landsbergis-Žemkalnis pranešė LLV, kuri nutarė vengti tokių viešų egzekucijų. Tame pačiame posėdyje nusprendė surengti koncentracijos stovyklą, kuria rūpinosi Landsbergio-Žemkalnio viceministras. Kiek suprantu, tai buvo Kauno VII fortas. Taip pat vokiečiai sutiko, kad lietuviai steigtų batalioną. Jame įstojo 800 vyrų. Jis buvo pavaldus Kauno karo komendantui Jurgiui Bobeliui. Karo frontui pajudėjus, Lietuvoje liko SS viršininkas Karl Jaeger. Jisai vadovavo tiktai geram šimtam vokiečių, įskaitant vairuotojus ir mašinistes. Jisai liepė Bobeliui sušaudyti Kauno VII forte esančius žydus be teismo. Bobelis buvo karo teisės žinovas, ir suprato, jog tai karo nusikaltimas. Jisai sulaužė karininko priesaiką, nusikalto prieš dorovę ir atsisakė paaukoti savo gyvybę vardan teisybės. Užtat LLV suorganizuoto bataliono kuopų vadai voldemarininkai liepos 4 ir 6 d. sušaudė 3,000 žmonių be teismo. Tai buvo pirmi tokio masto žydų sušaudymai Antrajame pasauliniame kare. Už juos kažkiek atsako mūsų Lietuvos laikinoji vyriausybė, kuriai savo gyvybes tie žydai, Lietuvos piliečiai, patikėjo.

Rūtos Vanagaitės knygos pasirodymo proga Adolfo Damušio demokratijos centras galėtų atjausti Lietuvos žydus, galėtų taip pat įvardinti Adolfo Damušio asmeninius nuklydimus, kartu ir LAF bei LLV, ir gilintis, kaip pasimokyti iš tokių klaidų. Centras galėtų pamokyti lietuvius "patriotus" kurie Kaune vasario 16 d. žygiavo pagerbti Kazį Škirpą, Joną Noreiką ir kitus tokius. O juk Jonas Noreika buvo Lietuvių nacionalistų partijos vadovas visai Žemaitijai, taigi, tų pačių voldemarininkų partijos, kurios pagrindinė veikla buvo Lietuvos žydų išžudymas.

Tačiau, visai atvirksčiai, Vidmantas menkina Rūtą Vanagaitę. Nejaugi jos nuodėmės

prilygsta Damušio, Ambrazevičiaus, Girniaus, Maceinos, Škirpos, Noreikos ir kitų Lietuvos šviesuolių nuodėmėms?

"Naujojo Židinio - Aidų" redaktorius Nerijus Šepetys prieš pusę metų kritikavo Rūtą Vanagaitę, kad žydus žudę lietuviai, nėra "mūsiškiai". Aš jam atrašiau, nejaugi žydų skriaudimą palaikantys Lietuvos šviesuoliai, "Aidų" redaktorius Juozas Girnius, "Židinio" redaktoriai Jonas Virbickas ir Kazys Bauba nėra "mūsiškiai"?

Nejaugi Adolfas Damušis nėra "mūsiškis"?

Aš norėčiau kaip nors geranoriškai jus ir kitus paveikti, kad į šiuos klausimus pasižiūrėtumėme nors kiek kitaip. Tad pirmiausiai man rūpi, ar jūs susipažinote su mano paskelbta medžiaga? Kurią, beje, genocidas centras ketino nors dalį skelbti, bet nesiryžta. O toliau man rūpi ar norėtumėte susimąstyti, kodėl jūs laikotės savo nuostatų? Gal norėtumėte bandyti susikalbėti su kitaip manančiais?

Žodžiu, gal turėsite minčių, kaip teigiamai į šiuos dalykus pasižiūrėti. Kokie mūsų tikslai? Mano tikslas yra:

- * atjausti nukentėjusius Lietuvos žydus
- * įvardinti lietuvių nuodėmes ir klaidas, ypač mūsų vadovų ir šviesuolių
- * prasmingai jas įsiminti
- * pasimokyti iš jų
- * taip pat pasimokyti iš gerų poelgių
- * stengtis visus geranoriškai suprasti ir atjausti, kodėl taip įvyko, kodėl taip įvyksta, kaip galėtų būti kitaip
- * veikti prieš žmonių kiršinimą, palaikyti draugiškus santykius.

Aš žinau, kad Adolfas Damušis buvo doras, gerbiamas žmogus. Skaičiau nemažai jo užrašų lietuvių išeivių instituto archyve, naudojami jo surinktais dokumentais. Žinau, kad jis atjautė žydus ir jam rūpėjo teisingas Holokausto vertinimas. Deja, manau, jisai pats ne viską teisingai prisiminė, o jo draugai ir pažįstami tiesiog melavo, keitė dokumentus, ar tiesiog nesusitvarkė su teisybe. Pavyzdžiui, pats Vidmantas rašo, manau, klaidinančiai:

"Ar žmonės apie, kuriuos rašo R. Vanagaitė, yra „mūsiškiai“? Į tą klausimą, man regis, gerai yra atsakęs Mykolas Krupavičius, buvęs žemės ūkio ministras, tų įvykių amžininkas, drauge su prezidentu Kaziu Griniumi ir ministru Jonu Aleksa, dėl žydų žudynių pareiškęs protestą naciams ir dėl to represuotas. Jis rašė: „Tokių išsigimėlių nebuvo daug. Bet jų, deja, buvo.“ "

Štai tas garsusis, aštuonių puslapių protesto laiškas:

<http://www.bernardinai.lt/straipsnis/2012-11-19-pilietines-drasos-memorandumas-1942-iej-lietuva/91018>

Žydus užtaria tik atsitiktinai, puse sakiniu: "...lygiai kaip ji nepritaria priemonėms taikomoms Lietuvos žydams." Jisai parašytas 1942 m., kada žydų dauguma Lietuvoje jau buvo išžudyta.

Vidmantas cituoja šį Krupavičiaus pareiškimą apie žydus:

<http://www.partizanai.org/index.php/bendraminciu-straipsniai/251-lietuviu-ir-zydu-santykiai-hitlerio-okupacijos-metu>

Jame parašyta, "Lietuva, atgavusi savo nepriklausomybę, teisingumo organų keliu jiems atiduos tai, ko jie savo darbais yra nusipelnę." Argi?

Kiek tų "išsigimėlių" buvo? Tūkstančiai žydus sulaikė, kankino, žudė. Dešimtys tūkstančių iš to pasipelnė, žodžiu, tai finansavo. Šimtai tūkstančių įtarinėjo žydų gelbėtojus, taip kad žydai dažnai bėgdavo atgal į getą nes ten buvo saugiau. Ir milijonai tylėjo, tebetyli, nesikiša. Pernai LAF antisemitinių atsišaukimų autorių Bronį Railą "už nuopelnus Kaunui ir Lietuvai" perlaidojo Rašytojų panteone Petrašiūnų kapinėse, valstybinis muziejus surengė jo pagerbimą į kurį kvietė Kultūros ministerija ir dvylika Lietuvos laikraščių. Ramu.

O gal jie nebuvo "išsigimėliai"? Mano senelis Bronius Kviklys žinomas kaip dviejų enciklopedijų rašytojas, "Mūsų Lietuvos" keturtomio ir "Lietuvos bažnyčių" septyntomio. Už pastarąjį jisai gavo medalį iš popiežiaus, kaip ir gavo Adolfas Damušis. Visgi, pasirodo, mano senelis 1941 m. dirbo Vytauto Reivyčio sekretoriumi. Jie kartu 1942-1944 leido žurnalą "Policija". Po karo, Čikagoje, senelis priimdavo Reivyti į svečius, tą žmogų, kuris sulaikė daugiau kaip 100,000 žydų ir juos pasmerkė mirti. Štai Reivytis giria mano senelį kaip pavyzdingos doros žmogų:

"Be to, pačiame Policijos departamente dirbo administracinį darbą net keli, baigę aukštąjį mokslą. Čia turiu galvoje Bronių Kviklį. Policijos departamente Kviklys be kitų pareigų ilgesnį laiką buvo "Policijos" žurnalo redaktorius. Kviklys savo orumu ir aukšta morale teigiamai veikė policijos tarnautojus. Šiandien Bronius Kviklys yra vienas iš pačių produktyviausių plunksnos žmonių. Kviklio Mūsų Lietuva yra kapitalinis keturių tomų veikalas. Jis yra objektyviausias publicistas ir tikslus drąsus redaktorius."

Puiku. Visgi, nevisai sutikčiau su Reivyčiu. Manau, senelis suklydo, pasirinkdamas tuo metu dirbti Lietuvos policijoje, ir juo labiau, dirbti Vytautui Reivyčiui. Ir suklydo, neįamžindamas tai, kas jis žinojo apie tuos laikus. Jisai taip pat suklydo, kai man aiškino, kodėl lietuviai skriaudė žydus: iš keršto. Aš jam atsakiau, kerštas yra nuodėmė. Jam tas nepatiko. Manau, jisai labai klydo.

Ginte, Vidmantai, gal sutariame ar nesutarime. Bet manau būtų prasminga susipažinti su jūsų centro tikslais ir veikla, taip pat supažindinti jus su šia medžiaga, ir parašyti straipsnį, kaip jinai suveikia ar nesuveikia. Apie centrą internete beveik nieko nerandu.

Vidmantai, bus įdomu, ką pasakysite rytoj.

Būtų malonu pabendrauti.

Andrius

Andrius Kulikauskas
ms@ms.lt
[+370 607 27 665](tel:+37060727665)

Sveiki,

Kviečiu į žurnalisto, filologo, Adolfo Damušio demokratijos studijų centro direktoriaus Vidmantu Valiušaičio paskaitą „Lietuva ir „mūsiškiai“ per Holokaustą: kas lėmė 1940-1941 m. katastrofą?“. Paskaita vyks VU TSPMI 402 auditorijoje (Vokiečių g. 10, ketvirtas aukštas liftu), šį antradienį (kovo 15 dieną), 15 valandą.

Paskaitoje bus stengiama atsakyti į šiuos klausimus:

- Kokia nacių okupacijos metais buvo lietuvių laikysena žydų tautybės bendrapiliečių atžvilgiu?
- Kas ją lėmė? Kas ir kaip prisidėjo prie Holokausto Lietuvoje?
- Ką darė ir ką galėjo padaryti J. Brazaičio vadovaujama Laikinoji vyriausybė?
- Kokios buvo 1940-1941 m. katastrofos priežastys?
- *Kas tie „mūsiškiai“*?
- Ar lietuvių tauta iš tiesų baidosi jai kaip politinei bendruomenei pelnytai metamo kaltės šešėlio?

Daugiau informacijos: <https://www.facebook.com/events/146512529071461/>

Su pagarba,
Paulius Kruopis

----- Persiųstas laiškas -----

Tema: Re: Rašysiu apie Adolfo Damušio demokratijos studijų centrą
Data: Wed, 16 Mar 2016 23:31:27 +0200
Kas: Vidmantas Valiušaitis <valiusaitis@gmail.com>
Kam: Andrius Kulikauskas <ms@ms.lt>
Kopija: Ginte Damusis <gintebd@gmail.com>

Sveiki gerbiamas Andriau Kulikauskai,

dėkoju, kad vakar apsilankėte paskaitoje, buvo įdomu su Jumis susipažinti. Ačiū už platų laišką ir atvirumą, pristatant netgi Jūsų senelį Bronių Kviklį. Jo parengtas knygas turiu ir jo atliktą darbą didžiai vertinu. Nedrįščiau reikšti nuomonės nei apie Jūsų asmeninę nuotaiką šeimos praeities atžvilgiu, nebandžiau vertinti ir Rūtos Vanagaitės knygoje pareikštus samprotavimus jos senelio atžvilgiu. Tai per daug asmeniška. Juolab, kad patirtys skiriasi. Mano šeimos prisiminimai kaip tik priešingi - iš žydų Valiušaičiai prieškarui yra patyrę daug gero, tad ir žydams sunkią valandą jie yra ištiesę jiems dešinę. Mano dėdės šeima už žydų gelbėjimą apdovanota "Žūstančiųjų gelbėjimo kryžiumi".

Vertinu Jūsų mandagų laiško toną, dirbamą darbą ir sutelktą medžiagą Jūsų redaguojamame tinklapyje. Tyrinėjimų niekada nebus per daug. Ypač, kad tema yra svarbi, o tyrinėjimų, atsižvelgiant į jos svarbą, iki šiol atlikta nepakankamai. Tikiu, kad Jūs taip pat siekiate tiesos, norite tinkamai suprasti ir sąžiningai pristatyti to meto įvykius. Daug faktų dar nėra iškelta iš archyvų ir kitų šaltinių, įvesdinta į istoriografijos apyvartą. Tad šita prasme Jūsų darbas išties vertas dėmesio. Sutelktinėmis daugelio žmonių pastangomis, manau, geriau pavyks nustatyti tiesą, supažindinti žmones, kuriems tai nuoširdžiai rūpi.

Dar kartą dėkoju už informacijas. Įsigilinsiu į Jūsų pateiktas nuorodas.

Linkėdamas Jums kuo geriausios kloties, reiškiu pagarbą.

Vidmantas Valiušaitis

2016.03.16 23:54, Andrius Kulikauskas rašė:

Mielas Vidmantai,

Ačiū už pranešimą ir malonų laišką.

Kyla daug minčių. Tikiu parašyti kada kitą savaitę.

Jei neprieštaraujate, pasidalinsiu jūsų laišku savo "Minčių sodo" susirašinėjime. Jei norite, galite tiesiogiai prisijungti:

https://groups.yahoo.com/neo/groups/minciu_sodas_LT/info

Rėmiausi jūsų pasikalbėjimais su Kaziu Bobeliu. Puiku jei mano surinkta medžiaga jums kaip nors pasitarnaus.

Vidmantai, prašau, koks jūsų telefonas?

Labanaktis,

Andrius

Andrius Kulikauskas

ms@ms.lt

+370 607 27 665

2016 m. kovo 26 d. 18:14, Andrius Kulikauskas <ms@ms.lt <<mailto:ms@ms.lt>>> rašė:

Mielas Vidmantai, Dar kartą dėkoju už nuoširdų, draugišką laišką.

Pasidalinu su savo Minčių sodo susirašinėjimo skaitytojais.

https://groups.yahoo.com/neo/groups/minciu_sodas_LT/info

Parašysiu dar atskirai. Andrius Kulikauskas, ms@ms.lt <<mailto:ms@ms.lt>>

2016.03.26 20:18, Andrius Kulikauskas rašė:

Mielas Vidmantai,

Ačiū už velykinius sveikinimus. Džiaugiuosi, kad peržiūrite mano sukauptą medžiagą. Siunčiu jums, Gintei ir savo Minčių sodo skaitytojams laišką kurį parašiau savo draugui, litvakų šviesuoliui Dovid Katzui, anglų kalba. Iš savo pusės rašau gana kritiškai apie jūsų kai kuriuos straipsnius ir paskaitą, bet tikiu mane suprasite nepyktibiškai. Vertinu jūsų geranoriškumą ir mastau, ką pasiūlyti.

Rašau knygą šviesuoliams, bandau apžvelgti visą gyvenimą. Nemaža dalis to, tai dorovė. Kaip gyventi dorovės liūne, kada atrodo, nesvarbu kaip pasielgsime, vis tiek bus blogai? Manau, reikia pradėti nuo savęs, tai ir nagrinėju savo klaidas:

<http://www.ms.lt/sodas/Mintys/Klaidos>

Darau visokiausias klaidas, bet svarbiausia išlaikyti teisingą sąžinę. Panašiai, galim taip pat labai daug ko pasimokyti iš Holokausto Lietuvoje.

Taip pat mūsų dalyviams Pauliui Mikštai ir Ignui Gutauskui rūpi kažkiek susiję klausimai:

* Kas yra žiaurumas?

* Kokios žmogaus žiaurumo, blogio šaknys?

Man taip pat rūpi atjausti žydus ir ugdyti mūsų lietuvių tautos sąmoningumą suvokti mūsų (mūsų pasirinktos tautos, jos valios reiškėjų) klaidas, iš jų mokytis. Rašysiu Vilniaus arkivyskupui Gintarui Grušui ir mažiau ką pasiūlyti katalikų bažnyčiai.

Vidmantai, Kviečiu jus pamąstyti, kokių tikslų siekiate savo straipsniais ir kalbomis ir kaip man ir kitiems palaikyti jūsų veiklą ir jūsų centrą?

Linksmų šv.Velykų!

Andrius Kulikauskas, ms@ms.lt, +370 607 27 665

Dear Dovid,

Thank you so much for the English-Hebrew prayer book! It came on Tuesday, I think. I will try it out today at synagogue. I am sure now to advance from the alphabet to some basic words.

My father and I and a few others met with Donatas Januta when he was here for the Lithuanian Book Fair. When he came back to California he became quite an advocate of Rūta Vanagaitė's book "Mūsiškiai". He leads a private email discussion group among a few dozen Lithuanian-Americans including my father Edmundas. They have had heated discussion about the book, which only two people have read (Donatas Januta and Romualdas Kriaučiūnas) and one more intends to read (Vaidas Baipšys). Romualdas Kriaučiūnas wrote an article for Draugas which came out recently.

Vaidas Baipšys asks for information about murders of Jews by Lithuanians before the Nazi Germans arrived. Do you have any information about that which I could provide? That's something I know practically nothing about. Also, is that a subject that you could give a talk on when you are in LA? Is it still possible to meet up with you?

Vidmantas Valiušaitis wrote another negative article in Draugas about Rūta Vanagaitė's book on March 3. I have used his helpful interviews of Kazys Bobelis in my own research. Valiušaitis also gave a critical talk about Vanagaitė's book at the School of International Relations on Tuesday, March 15. My father and I went to listen to him. I went partly because I had never been able to contact him, and mostly because it turns out that he is the director of the Adolfas Damušis Democratic Studies Center. Adolfas Damušis is one of the heroes of the 1941 Lithuanian uprising and also was the 33 year old Minister of Industry. He was then the vicechairman of the Lithuanian Supreme Council (VLIKAS) for which he was imprisoned by the Nazis in Bayreuth from 1944 to 1945. He was also imprisoned by the Smetona regime for half a year in 1931 in the Varniai concentration camp for his activity in the Catholic youth movement "Ateitininkai" (Futurists). He served as a key leader of this movement in the US after the war.
https://lt.wikipedia.org/wiki/Adolfas_Damu%C5%A1is

His daughter, Gintė Damušytė, has been a Lithuanian diplomat since 1991. I worked for her in the summer of 1990 in New York when she led the Lithuanian Information Center. So I was concerned that Valiušaitis's opinions (such as "those killers weren't ***our people***") had been linked to Damušis's name. I found out about the talk the day before and I wrote them both this letter to correct his gross errors (such as claiming in 2015.09 Kultūros barai that Škirpa never wrote anything anti-semitic, and more recently, claiming that the Provisional Government was completely blameless):
https://groups.yahoo.com/neo/groups/minciu_sodas_LT/conversations/messages/6721

At his talk he made clear that he wasn't speaking on behalf of the Damušis Center, which was odd given its mention in the announcements. From what he said (but didn't say explicitly) I concluded that the purpose of the Damušis Democratic Studies Center is to frame and champion the Ateitininkai as a principled movement (Catholic, nationalist, intellectual, civic and family values) whose activists throughout modern history have managed to do the right thing. Valiušaitis's talk was quite rambling, a hazy critique of Vanagaitė's book that was short on facts and kept calling for the need for a wider context. His answers to the questions seemed much better, personal remarks on the need for sensitivity to Jews, the fact that President Brazauskas did the right thing in apologizing, and the need to start by looking at ourselves. What I found disturbing, however, was that this was an audience of almost 100 people, almost all of whom

were youth studying to become Lithuania's future diplomats and statesmen, who accepted the unspoken subtext that for two hours we can have an "objective" talk and questions about a book on the Holocaust without practically any mention of Jews; without troubling ourselves to include Jewish participants; without admitting that even our best leaders, the Provisional Government, did wrong Lithuania's Jews; without denouncing the persistent Lithuanian myth (dating from Skirpa's declarations of July, 1940) that Jews somehow "aided" the Soviet occupation in ways that the Lithuanians themselves did not, and that this "evoked" Lithuanian vengeance (rather than acknowledging widespread Lithuanian plans for ethnic cleansing and genocide for which vengeance was given as a pretext before and after); and supposing that there must be something very wrong with people like me or Rūta Vanagaitė who want us to take a fresh look (or even a first look) at the facts; that talking about past wrongs was most damaging for Lithuanian and Jewish relations; that it served Putin and hurt the Ukraine and endangered our own security.

I handed out a one-page summary in Lithuanian of all of the "representatives of the will of the Lithuanian people" and the "crimes against humanity" they committed. We could publish that at Defending History.

<http://www.selflearners.net/uploads/Holocaust/NusikaltimaiPriesZmonija.pdf>

I include those allegations which I personally have found to be the most solid and relevant. I was encouraged that Julius Šalkauskis, son of Ateitininkai ideologue Stasys Šalkauskis, agreed that it's important to learn from past mistakes. But then he was disturbed to find Jonas Noreika on my list, whom he had personally known and admired. I explained that Noreika was the head of the Lithuanian Nationalist Party for all of Žemaitija. He found this hard to believe. But overall Julius Šalkauskis is a patriotic nationalist of real character, he respects me from my philosophy talks and I will try to get in touch with him.

At the end of the talk, I asked one question, how would Vidmantas Valiušaitis show sensitivity to Jews or others who might bring up the fact that Adolfas Damušis signed LAF Kaunas leader Leonas Prapuolenis's final speech on 1941.08.06 to the Nazi German civil authority Renteln, which included the phrase "LAF revokes hospitality to the ethnic Jewish minority" along with other articles copied from the LAF Berlin program. Valiušaitis defended Damušis as an anti-Soviet and anti-Nazi hero and questioned whether I could possibly document such an assertion. I stood up again and yet again to explain that the document was published by the Genocide center and in Išlaisvintas Panevėžietis, Nr.8, 1941.08.14 along with those who signed it.

<http://www.selflearners.net/uploads/Holocaust/19410806PrapuolenisRentelnui.jpg>

It was obviously authentic because it contained large portions of material from the LAF program written in Berlin by Antanas Maceina and edited by Kazys Škirpa and Antanas Valiukėnas, and because the press run was in the tens of thousands. (LAF activist Pilypas Narutis claimed they in Kaunas never saw the LAF program but the speech is proof that somebody did). I pointed out that Prapuolenis could have chosen to express an entirely different position as regards the Jews, given the fact that he was risking his life and was imprisoned by the Nazis for the speech he did give. But furthermore, his speech was published as the Holocaust in Lithuania was gearing up, an awful time to express the goal of a Lithuania free of Jews. The Provisional Government had disbanded the day before and so Prapuolenis, as the leader of LAF and the one who declared Lithuania's independence, was the voice of the Lithuanian people and speaking our will, right or wrong.

Gintė Damušytė afterwards came up to me to defend her father as not at all anti-semitic. I said it's not about anti-semitism, not about apology, but simply regretting what had happened. I asked her in five different ways if she was able to say that she regretted ("apgailėstauti") that the sentence was in the document her father had signed. She simply was unable to say the word. But we exchanged phone numbers. Also, she was concerned that raising all such issues is not good for the Ukraine. I hold the opposing view that we should truthfully, constructively address our unresolved problems with the Holocaust in Lithuania and show the way for Ukrainians and Russians as well.

Two days later Vidmantas Valiušaitis wrote a friendly letter which I was happy to receive.

https://groups.yahoo.com/neo/groups/minciu_sodas_LT/conversations/messages/6730

I hope to respond soon to propose constructive research. I am personally most interested in thinking through a moral theory of what do in a moral quagmire, that is, what to do in situations where no matter what we do is in some way wrong. Such is the case in times of war, genocide and slavery, but also with our own economic challenges ("finding honest work where we don't have to lie or harm") and ecological challenges ("not hurting the planet inadvertently or otherwise"). The Holocaust in Lithuania provides examples of good and bad behavior. I also care about sensitivity to Jews and others. I care about our Lithuanian nation, elevating our

consciousness so that we care about our past, learn from it and care about ourselves and others in creating our future. I would like there to be many patriotic nationalist Lithuanians like Julius Šalkauskis who see the value of learning from our mistakes as well as what people did right. I am disturbed that there are intellectuals like Nerijus Šepetys at Vilnius University and Vytautas Sinica of Pro Patria who choose to be blind to the facts I wrote them about and pretend to be on the right side of a global culture war. Such intellectuals and the youth they influence serve, I believe, as the "conscience" which sanctifies nationalist marchers like those in Kaunas who claimed that "we know our heroes" such as Škirpa and Noreika:

<http://defendinghistory.com/images-from-the-february-16th-2016-neo-nazi-march-in-kaunas-lithuania/79731>

Similarly, in my mind, the people I least wish to be like, the ultimate villains of Lithuania's Holocaust are not the Lithuanian brutes who killed Jewish men and women, old and young, but the brains who served as a false conscience, who gave the brutes the impression that they might approve or at least, not disapprove.

Dovid, I will conclude with a chain of events that led to speaking with archbishop Gintaras Grušas. On Good Thursday, as required, I went to Mass at šv.Rapolo church. The church was full. Pastor Miroslav Grabovski during his sermon mentioned that Christians had been killed in the Middle East and emphasized that the killers "were not people but servants of the devil with human faces". I felt that I could not be indifferent to such a public and un-Christ-like view of other people. Aren't such statements laying the ground for war? Was it not we, people, who crucified Jesus? I asked God if I should confront him or not and I just felt from Him a rush of energy to do as I thought best. So I walked right up to his podium so he would see me there. He kept talking and when he finished, I asked him, were they not people? And he repeated that they were servants of the devil with human faces. So I walked away, saying, "They are people. People like us. People like Christ." I left and I thought, why do I belong to such an obscene Catholic Church where nobody will confront such a priest? Why don't people act now instead of wait for a war or Holocaust and then say "it is too late"?

The next day my father invited me to go with him on Good Friday with the procession, "the stations of the cross", from the Cathedral to the Hill of Three Crosses. He had never gone before. I was not inclined to go but I thought, "My father invites me. Why should I not accept his invitation?" I have been learning that what means a lot to me, even as I do not like my Church, is that there are people I admire who go even so, such as theoretical physicist Thomas Gajdosik, with whom I go every other Saturday, or the Anušauskas family in Eičiūnai. In church, we sat behind an elderly woman and her four children, three daughters and son. They looked like college students from a foreign country. A priest greeted them and I heard that they were refugees. So I stood up and greeted them, too, and said I was glad they were in Lithuania. After the two hour procession, the crowd dispersed, and my father and I took in the view. We found ourselves left with the refugees and archbishop Gintaras Grušas, who we knew because we all once belonged to the Los Angeles Lithuanian community. He was friendly and so I quickly raised two issues. One was about the role of Catholic intellectuals and the Church in the Holocaust in Lithuania. He gave me his email and looks forward to my letters. The second was what the priest had said. Well, the archbishop just laughed. I figured that was one way to handle it. But I felt encouraged that I should write him about what the Catholic Church in Lithuania might do.

So that is the news from Lake Wobegone. I must go now to scratch an Easter egg "margučiai".

I will share my letter to you with Vidmantas Valiušaitis, Gintė Damušytė and my group at Minciu Sodas. The latter is going very well. I have some students for my book and "academy".

Peace,

Andrius

Andrius Kulikauskas

ms@ms.lt

+370 607 27 665

----- Persiųstas laiškas -----

Tema: Re: Rašysiu apie Adolfo Damušio demokratijos studijų centrą

Data: Sat, 26 Mar 2016 19:38:43 +0200

Kas: Vidmantas Valiušaitis <valiusaitis@gmail.com>

Kam: Andrius Kulikauskas <ms@ms.lt>

Dėkoju, gerb. Andriau, už laišką ir pranešimą. Jūsų sukaupta medžiaga turininga, verta išsiskaitymo. Naudodamasis proga, sveikinu su šv. Velykomis, linkiu linksmų švenčių, labų dienų, turiningos veiklos.

Su geriausiais linkėjimais,

Vidmantas Valiušaitis

P.S. Teiravotės mano telefono numerio: tarnybiniai kontaktai tel. (8 5) 271 4469, addsc@mruni.eu <<mailto:addsc@mruni.eu>>.

2016 m. gegužės 2 d. 23:59, Andrius Kulikauskas <ms@ms.lt <<mailto:ms@ms.lt>>> rašė:

Mielas arkivyskupe Gintarai,

Buvo gera su jumis pabendrauti Didįjį Penktadienį po kryžiaus kelio. Smagu, kad mane prisimenate iš Los Angeles lietuvių parapijos.

Gailestingumo metų proga manau labai tiktų atjausti Lietuvos žydus:

- * Įpareigoti bažnyčios vardu atstovą, kuris rūpintųsi Lietuvos žydų atjauta.
- * Skatinti katalikus ir įvairiausių tikėjimų bei pasaulėžiūrų žmones burtis ir mokytis su tikslu mylėti vienas kitą ir mylėti Dievą.
- * Iškelti, kaip lietuviai (ypač mūsų tautos valios reiškėjai, tarp jų žymiausi katalikai šviesuoliai) mūsų vardu ir mūsų labai skriaudė žydus 1940-1941 metais.
- * Iširti ir paneigti lietuvių skleidžiamą melą, būk tai žydai lietuvius skriaudė 1940-1941 metais.
- * Gilintis, kaip lietuviai ir katalikai sugebėjo taip siaubingai nusidėti? Kodėl tiek dešimtmečių nesimokėme iš šių nuodėmių? Kaip iš jų mokytis ir jas išvengti ateityje?
- * 1941 m. birželio 23 d. sukilimo dieną paskelbti "Susimąstymo diena", "Sąžinės diena" ar "Atjautos diena" ir skirti pamąstymams, kaip tais laikais mūsų tėvai, seneliai bei proseneliai derėjo kitaip pasielgti, ir kaip mūsų laikais turėtumėme atjausti lietuvius bei kitataučius.
- * Kasmet prisiminti lietuvių tautos ir katalikų bažnyčios nuskriaustus žydus, apgailestauti šias skriaudas ir prašyti Dievo mus vis pamokyti, kaip teisingai elgtis.

* Atšaukti mūsų lietuvių tautos valios reiškėjų nuosprendį "atšaukti žydams svetingumą".

* Apsvarstyti, kaip lietuvių tauta galėtų viešai ir vieningai parodyti, jog visiems laikams atjaučiame nukentėjusius žydus. Pavyzdžiui, galėtumėme neatnaujinti Vilniaus sporto rūmų, o verčiau atgaivinti ten buvusias seniausias Vilniaus žydų kapines, kad jos matytųsi nuo Gedimino kalno.

* Išklaudyti įvairiausių žydus, ne vien tik jų bendruomenės vadovus, ko jie norėtų iš lietuvių katalikų. Apsvarstyti ir atsiliepti.

Priedu santrauką, kurią ketinu platinti Nacionaliniame gailėstingumo kongrese. Taip pat žemiau pridedu nuorodą, ką esu ištyręs ir parašęs.

Išsamiai ištyriau lietuvių vadovų atsakomybę už skriaudas prieš žydus:
<http://www.ms.lt/sodas/Mintys/KaipLietuviaiSkriaud%C4%97Litvakus>

Surinkau ir paskelbiau daugybę šaltinių:
<http://defendinghistory.com/documents-which-argue-for-ethnic-cleansing-by-kazys-skirpa-stasys-rastikis-stasys-lozoraitis-and-petras-klimas-in-1940-1941-and-by-birute-terese-burauskaite-in-2015/78459>

Siūliau žydams gražinti senąsias Vilniaus kapines:
www.veidas.lt/isardykime-sporto-rumus-atsaukime-svetingumo-atsaukima
<<http://www.veidas.lt/isardykime-sporto-rumus-atsaukime-svetingumo-atsaukima>>

Jūsų prašau persiųsti šį mano laišką prezidentui Valdui Adamkui, kad jisai galėtų šiuos klausimus apsvaistyti ir jais išmintingai pasisakyti Nacionalinio gailėstingumo kongreso metu, šeštadienį, 12:00, Vilniaus universiteto Istorijos fakultete, Universiteto g. 7, 211 auditorija, <http://www.kongresas.lt>

Savo laišką taip pat siunčiu katalikams šviesuoliams Gintei Damušytei, Elenai Bradūnaitei, Vytautui Sinicai, Vidmantui Valiušaičiui. Gal jie turės minčių. Savo laišką galvoju skelbti ir plačiau.

Linkiu švento kongreso,

Andrius

Andrius Kulikauskas
ms@ms.lt <<mailto:ms@ms.lt>>
+370 607 27 665 <tel:%2B370%20607%2027%20665>

2016.05.05 14:27, Andrius Kulikauskas rašė:

Mieli Vidmantai, Elena,

Ačiū už laiškus.

Veidas.lt paskelbė mano straipsnį kartu su mano laišku arkivyskupui:

<http://www.veidas.lt/holokausto-pamokos-ypatingojo-gailestingumo-metais>

Manau, tai puiki reklama Nacionaliam gailestingumo kongresui. Tai evangelizacija.

Galiu straipsnį patikslinti jei turite kokių pastabų.

Linkiu įkvėpiančio Kongreso,

Andrius

Andrius Kulikauskas

ms@ms.lt

+370 607 27 665

2017 m. gruodžio 9 d. 14:37, Andrius Kulikauskas <ms@ms.lt <<mailto:ms@ms.lt>>> rašė:

Mieli Vidmantai Valiušaiti, Ginte Damušyte, Arūnai Bubny, ir
Sauliau Sužiedėli,

Bandžiau Vidmantui skambinti, bet jis neatsiliepė, ir nežinau ar
jisai atsilies į mano laišką, tad pagalvojau parašysiu jums
visiems dviem klausimais. Pirmas klausimas dėl istorinių
šaltinių, o antras dėl žurnalistinės etikos.

Iš vienos pusės, mane sudomino Vidmanto Valiušaičio paskelbtos
Draugo laikraščio antraštės iš 1941 m. birželio mėn. 24 d. ir 25 d.

<https://www.delfi.lt/news/ringas/lit/vidmantas-valiusaitis-kodel-smeiziamas-kazys-skirpa.d?id=76312159>

<<https://www.delfi.lt/news/ringas/lit/vidmantas-valiusaitis-kodel-smeiziamas-kazys-skirpa.d?id=76312159>>

<https://www.delfi.lt/news/ringas/lit/vidmantas-valiusaitis-del-skirpos-tiesa-yra-kita-pone-mere.d?id=76523491>

<<https://www.delfi.lt/news/ringas/lit/vidmantas-valiusaitis-del-skirpos-tiesa-yra-kita-pone-mere.d?id=76523491>>

Jas pridėdu.

Vidmantai, įdomu, kur galima pasižiūrėti tų numerių? Radau,
Draugo archyvas yra internete

<http://www.draugas.org/archyvas-pdf-1941/>

<<http://www.draugas.org/archyvas-pdf-1941/>>

Tačiau kaip tik birželio mėnesio numerių kažkodėl nėra. Jų
Lietuvoje (libis.lt <<http://libis.lt>> sistemoje) irgi nėra. Tad
įdomu, kur jūs jas radote? Arūnai, Sauliau, gal jūs žinote?
Rašiau į Draugą, bet jie kol kas neatsiliepė.

Vidmantai, taip pat nerandu, kur ten parašyta, kaip jūs
tvirtinate, „pulk. Škirpa uždraudęs žydų persekiojimus
Lietuvoje“? Būtų įdomu pamatyti nuotrauką to straipsnio.

Skambinau Čikagai esančiam Augustinu Idzeliui, tai truputį
nustebau, kad jis nieko nežino ir lyg nenori žinoti apie Škirpos

prisiminimus, kuriuos radau ir paskelbiau, kartu su maždaug 20 jo parengtų ar užsakytų dokumentų, raginančių išvartyti visus žydus iš Lietuvos. (Jisai yra panaudojęs žodį "atsikratyti", o mūsų laikais tai vadinama etniniu valymu, nors ir nacių okupacijos laikais lietuvių spauda rašydavo apie "apsivalymą".) Sudėtinga su Augustinu bendrauti dėl to, kad jis, kiek žinau, nenaudoja elektroninio pašto. O be to, jį šios temos dabar mažai domina.

Bet jis pasiūlė įdomu dalyką - pasižiūrėti į tų laikų švedų spaudą. Vikipedijoje sužinojau https://en.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:List_of_online_newspaper_archives https://en.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:List_of_online_newspaper_archives kad tų laikų švedų laikraščiai yra prieinami jų prenumeratoriams. Žodžiu, norėjau paklausti ar kas kada domėjosi, ir ar būtų galima paprašyti, kad pavyzdžiui, Lietuvos ambasada Švedijoje (kuri gali ir prenumeruoja tuos laikraščius) ar kiti pažįstami patalkininkautų.

Įdomu taip pat paklausti, kur galima prieiti prie 1941 m. leistų lietuvių laikraščių archyvų? Augustinas sakė, kad Dirvos archyvas sudegė. Kažkur turėtų būti Naujienu archyvas ir Vienybės archyvas. Domina ne tik katalikų, bet ir tų laikų išeivijos socialistų bei komunistų spauda, jeigu pasižiūrėti iš visų pusių.

Juk net tas pats Draugas, 1941 m. liepos mėn. 1 d. straipsnyje, "Montrealo lietuviai minėjo Lietuvos okupacijos sukaktį" http://www.draugas.org/archive/1941_reg/1941-07-01-DRAUGASo-i1.pdf http://www.draugas.org/archive/1941_reg/1941-07-01-DRAUGASo-i1.pdf rašė, kad "Taip pat matėsi nemažas būrys bolševikuojančių ir šiaip bolševikų suklaidintų lietuvių. Šiandien visi jie vaikščioja nosis nuleidę ir nežinojo, kaip laikytis, nes, matyt, dar nebuvo gavę iš Maskvos naujų nurodymų. Lietuviai negal atsistebėti kad tie patys žmonės prieš metus, kada Lietuva buvo bolševikų okupuojama, ant vienos kojos šokinėjo iš džiaugsmo, o šiandien, kad Hitleris mėsinėja matušką Rusiją, vaikšto it žemę pardavę. Vienas lietuvis pastebėjo, kad Maskva greit pasuks jų spiruokles kita kryptimi, ir jie vėl niekur nieko lyg užsukti gramofonai pradės šaukti visus į karą prieš Hitlerį, jie pradės šūkauti už demokratiją, už mažų tautų laisvę ir ką tik nori."

Vadinas, tais laikais išeivijos lietuvių tarpe buvo įvairių požiūrių ir sukilimas nebuvo vienareikšmiškai sutiktas. Ir juk tai suprantama kadangi JAV ir ypač Kanadoje, Hitleris buvo priešas Nr.1, o taip pat daug išeivijos lietuvių darbininkų buvo socialistinio ar net komunistinio požiūrio, ir Smetona, kaip autokratas, buvo daug kam labai svetimas. Žinome, be to, kad ir prezidentas Smetona tomis dienomis pasisakė aiškiai prieš sukilimą.

Tad iš vienos pusės vertinu Vidmanto Valiušaičio pristatytą medžiagą, o ypač, kadaise su a.a.Kaziu Bobeliu įrašytus pasikalbėjimus. Ačiū.

Tačiau iš kitos pusės man nesuprantami Vidmanto Valiušaičio pasisakymai. Jau 2016 m. pavasarį supažindinau jį ir Gintę Damušytę su mano minėtais dokumentais <http://defendinghistory.com/documents-which-argue-for-ethnic-cleansing-by-kazys-skirpa-stasys-rastikis-stasys-lozoraitis-and-petras-klimas-in-1940-1941-and-by-birute-terese-burauskaite-in-2015/78459> <http://defendinghistory.com/documents-which-argue-for-ethnic-cleansing-by-kazys-skirpa-stasys-rastikis-stasys-lozoraitis-and-petras-klimas-in-1940-1941-and-by-birute-terese-burauskaite-in-2015/78459>

Tad nesuprantu, Vidmantai, kodėl jūs taip primygtinai neigiate: "Tačiau tiesa yra kita. ... nei K.Škirpa ragino "atsikratyti" žydų".

Vidmantai, yra tiek daug netiesos jūsų straipsniuose, tiek nelogikos šuolių, ir dar tokio neteisingo požiūrio į kitaip

mąstančius, ir atjautos stokos jūsų įskaudintiems žmonėms, kad mąstau, kaip jūsų skriaudą taisyti. Tad pirmiausia jums rašau, kad jūs galėtumėte pasirinkti, kaip tai sutikti. Toks mano žingsnis.

Manau, kad galiu įrodyti, jog jūs sąmoningai meluojate. Ir manau, kad įmanoma išsiaiškinti kodėl. Mano manymu jūsų melą finansuoja kai kurie JAV lietuviai katalikai, gal būt ateitininkai, kuriems reikalinga meluoti sau ir kitiems, kad būtent jų šviesuliai buvo geriečiai. Turbūt laikas juos išsiaiškinti, įvardinti, suprasti ir įvertinti.

Įsivaizduoju kitus žingsnius:

- * Galiu kreiptis į Lietuvos žurnalistų sąjungos Etikos komisija, kad svarstyčiau jūsų elgesį šiuo klausimu:
http://www.lzs.lt/lt/lzs_etikos_komisija.html
<http://www.lzs.lt/lt/lzs_etikos_komisija.html>
- * Galiu kreiptis į delfi.lt <<http://delfi.lt>> redakciją, kad jie paneigtų jūsų melą ir jum nebeleistų rašyti.
- * Galiu gilintis, kas finansuoja Damušio centrą ir kodėl.
- * Galiu kreiptis į Mažvydo biblioteką, kurioje neaišku kodėl, jūs vadovaujate Damušio centrui.
- * Galiu kreiptis į Roemerio universitetą, su kuriuo Damušio centras susijęs.
- * Galiu kreiptis į Lietuvos užsienio reikalų ministeriją, kuriai dirba ambasadorė Gintė Damušytė.
- * Galėčiau kreiptis į Danijos visuomenę, kurioje jinai dirba, kad ji paaiškintų kaip ji supranta nacių okupuotos Lietuvos istoriją, o gal tuo pačiu nacių okupuotos Ukrainos istoriją.
- * Galėčiau kreiptis į Lietuvos ateitininkų sąjungą, kad jinai viešai nuo jūsų ir panašių atsiribotų.

Gal reikėtų pradėti nuo popiežiaus, kad jis paganytų Lietuvos katalikų bažnyčia, kad jinai pasirūpintų santykiais su Lietuvos žydais, kad jinai atgailautų už siaubingas Lietuvos katalikų šviesulių nuodėmes ir neleistų istorijos iškraipytojams teršti katalikų vardą.

Žodžiu, nereikia žiūrėti į jus, bet ką galima jumis pasiekti, jeigu taip atkakliai meluosite. Jumis arant galima iškelti visą teisybę. Jūs gal esate tas siūlas, kurį patraukus išsiardys visas išėivijos melas.

Iš kitos pusės, mane labai guodžia, kad, pavyzdžiui, mano straipsnis "Veide" apie Škirpą, kuris balandžio mėnesį liko be jokio atgarsio, yra vis labiau nurodomas kai įvairiausiems žmonėms pasinori jums ir kitiems tokiems atsilipti. Matyt, jis turi išliekamąją vertę. Supratau, ko jūs labiau meluosite, tuo labiau bus žmonėms progų skelbti teisybę.

Gal tiesiog man reik kantrybės.

Bet aš truputį pamąstau, kaip tokį jūsų ir Sinicos ir t.t melavimą išvarstyti, kad jis turėtų išliekamąją vertę. Amžiams bus galima mokyti iš jūsų elgesio. Ir iš mano elgesio.

Arba gal Dievas jus kaip nors apšvies. O gal patys kažką gražaus sugalvosite.

Aš suprantu Kazį Škirpą kaip sąmoningą ir savotiškai sąžiningą, bet smarkiai nuklydusį žmogų. Bet Vidmantai aš jūsų nesuprantu, kam jūs taip atkakliai ir keistai elgiatės?

Šia proga padėkosiu Sauliui Sužiedėliui už labai turiningą pasisakymą:

<https://www.delfi.lt/news/daily/lithuania/profesorius-apie-zydu-zudyniu-dalyvius-lietuvoje-tai-nebuvo-tik->

[saujele-iscgamu-bet-ir-dalis-inteligentijos.d?id=76344801](http://www.delfi.lt/news/daily/lithuania/profesorius-apie-zydu-zudyniu-dalyvius-lietuvoje-tai-nebuvo-tik-saujele-iscgamu-bet-ir-dalis-inteligentijos.d?id=76344801)
<<https://www.delfi.lt/news/daily/lithuania/profesorius-apie-zydu-zudyniu-dalyvius-lietuvoje-tai-nebuvo-tik-saujele-iscgamu-bet-ir-dalis-inteligentijos.d?id=76344801>>

Galėčiau moksliskai palyginti neigiamą ir teigiamą retoriką.

Nežinau,

Andrius

Andrius Kulikauskas
VGTU Lektorius

2017.12.10 12:49, Vidmantas Valiušaitis rašė:

Pone Andriaus Kulikauskai,

Jūsų laiškas yra nuostabus įrodymas kaip demokratinėje šalyje gimęs, užaugęs, mokslus baigęs žmogus gali būti totalitarinio mąstymo, nepakantumo kitokiam požiūriui, beveik apsidėmo persekioti kitokios pažiūros žmones pavyzdys.

Šituo savo pareiškimu patvirtinate, kad esate mėgėjas srityje, kurioje bandote reikštis, nes naudojate profesionalui nederamas priemones: šantažą, gąsdinimus, kaltinimus "melu", moralinę prievartą, įtraukiant į savo pamokslavimus net ir kitus žmones, kurie su mano straipsniais niekaip nėra susiję.

Todėl į jūsų svaičiojimus neatsakinėsiu, jie kalba patys už save. Kaip ir jūsų straipsniai, kuriu nesiruošiu nei vertinti, nei komentuoti. Kadangi nesivadovauju jūsų logika: morališkai persekioti visus, kurie galvoja kitaip negu aš, ir kaltinti juos dar ir "sąmoningu melu".

Tepridursiu, kad savo pasisakymuose apie K. Škirpą primenate ne istoriką, bet sovietinį prokurorą ir teisėją viename asmenyje, kuris jau iš anksto turi ir parengtą nuosprendį. Nepaisant to, aš vis tiek nekaltinu jūsų "sąmoningu melu" ir nesiteirauju kas jums moka už tokio pobūdžio "produkciją". Apie kitus, sakoma, sprendžiame pagal savo pačių sugedimo laipsnį.

Jūsų totalitarinį mąstymą ir nepajėgumą pakęsti kitokio požiūrio į istorijos faktus gerai atskleidžia Europos Parlamento rezoliucija "Dėl Europos sąžinės ir totalitarizmo". Pabandykite į ją įsigilinti, galimas daiktas, tai paskatins jus pakabinti ant vinies savo teisuoliškumo botagą, padės suprasti, kad skundų rašinėjimas yra stalininių laikų atgyvena, ne istoriko reputaciją patvirtinantis argumentas.

Dokumente, kuris išreiškia Europos šalių politinį konsensumą (manau, tam pritartų ir dauguma amerikiečių) be kita ko yra sakoma: "istorikai sutinka, kad istorinių faktų *neįmanoma interpretuoti visiškai objektyviai* (išskirta V.V.) ir kad visiškai objektyvaus istorinio jų perteikimo nėra; nepaisant to profesionalūs istorikai, remdamiesi mokslinėmis priemonėmis, studijuoja istoriją ir stengiasi būti kuo nešališkesni". Daugiau - čia:

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2009-0213+0+DOC+XML+V0//LT>

Tuo metu jūs pats savo interpretacijas brukate kaip vienintelę ir neginčijamą tiesą, pikta užsipuldinėjate kitus, kurie faktus interpretuoja skirtingai nei jūs. Net ir tuo atveju, kai nurodomi papildomi faktai, kurių jūs, kaip pats pripažįstate, nežinote, kurie jus nustebina, kurie išplečia interpretacijų lauką. Nekalbu jau apie tai, kad visiškai ignoruojate istorinį kontekstą ir savo prokuroro tonu dėstomus "kaltinimus" ano meto aplinkybėmis veikusiems žmonėms grindžiate žvilgsniu iš savo dabarties "žinojimo" aukštumą.

Ir jei tai ko nors neįtikina, tada griebiatės "gąsdinimų skundais" jums žinomais adresais. Bet tokiu elgesiu jūs pats išsifauluojate kaip srities, kurioje bandote reikštis, žinovas ir pripažįstate, kad jūsų kvalifikacijos - ne istorija, bet skundų rašymas.

Nežadu su jumis toje srityje varžytis. Linkiu jums geros kloties!

Pagarbiai,

Vidmantas Valiušaitis

P.S. Būkite tikras, kad mano citatos yra tikslios. Jeigu nurodau šaltinį ir jį cituoju, būkite ramus, kad ten taip ir parašyta.